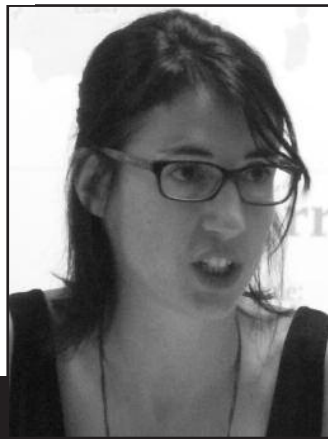

Pensant en la Diada andorrana a l'UCE

Marta FONOLLEDA i RIBERAYGUA

El passat dissabte 22 d'agost va tenir lloc la vintivuitena Diada andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu (UCE), que se celebra a Prada de Conflent, organitzada per la Societat Andorrana de Ciències (SAC) i patrocinada pel ministeri de Cultura i per FEDA.

Es tracta d'un ja tradicional punt de trobada polièdric i calidoscòpic per pensar i repensar Andorra des de diferents punts de vista. Gent d'Andorra i gent de fora, espontanis i assidus, autoritats, científics, periodistes, experts, i ciutadans..., tothom hi és benvingut i tothom hi té coses a dir. I de ben segur que la diada no els deixa indiferents. Com es viu la diada? Què evoca? Com es veu des de dins i des de fora? Quines oportunitats i reptes té?

Aquest any, sense saber gaire on volíem arribar, vam voler fer un experiment: el núvol de paraules espontànies de la Diada andorrana. Vam demanar a tots els assistents i ponents, el següent:

"Sense pensar-hi gaire... Si et diem *Diada andorrana a l'UCE*, quina és la primera paraula que et ve al cap? Escriu-la al paperet!

Moltes gràcies!"

I vam recollir 53 paperets anònims. Després, durant la cerveseta postdiada, en una terrassa a la plaça de Prada, vam escampar els paperets sobre la taula i els vam classificar buscant criteris que per a nosaltres tinguessin sentit.

No preteníem cap exercici científic amb aquest experiment. Més que una enquesta d'opinió, era un sondeig espontani. Més que significatiu, era suggeridor. Més que precís, era explosiu. Més que una necessitat, era una excusa. Purament un *divertimento* qualitatiu. Simplement vam voler llançar una pregunta per veure què en recollíem. I vam pensar sobre el que recollíem per estructurar-ne un discurs.

Ens va servir per sintetitzar les cinc idees que es presenten en aquest text. Cinc idees que parteixen dels paperets que han escrit els ponents i assistents a la diada, amanits amb les converses de sobretaula que vam mantenir amb molts, i finalment passats per l'òptica personal de qui escriu l'article. Un poti-poti que no té cap més voluntat que continuar compartint punts de vista!

Així, les cinc idees al voltant de la Diada andorrana a Prada són: (en majúscula i cursiva, les paraules textuais que hem tret dels paperets).

Una plataforma per al diàleg. *DEBAT* és una de les paraules més repetides en aquest experiment. I ens fa contents, ja que aquesta és una de les raons de ser de la diada i de la SAC en general: *COMPARTIR* i *CON-FRONTAR IDEES* sobre *ANDORRA*.

La diada s'ha convertit en un veritable trampolí de *REFLEXIÓ* que s'estén a diferents escales temporals i espacials. El focus és a Prada, en directe, on tota la gent que hi assisteix està convidada a fer bullir l'olla. Abans i després, els *PERIODISTES* actuen com a diàspora, i els mitjans de comunicació traslladen l'impacte de la reflexió a les llars, als bars, etcètera (entre notícies i articles d'opinió, la presència als mitjans es compta per desenes!). I, per últim, la publicació del recull de conferències deixa un testimoni escrit (en paper i digital) de les reflexions de tots els ponents.

Aquest any el tema escollit era *Andorra i la relació amb els petits estats d'Europa* i explorava els reptes i les oportunitats que els països petits tenim en comú pel fet de tenir poca població o poca superfície. Des del paraigua europeu, el debat va tocar temes tan diversos com les relacions diplomàtiques, les particularitats del comerç electrònic, la previsió meteorològica, les polítiques de salut, el tractament de dades estadístiques, esdeveniments com els Jocs dels Petits Estats d'Europa, etcètera. En definitiva: el repte de situar els petits en un context global,

minories en una dinàmica de majories, singularitats en un univers de generalitzacions, milers davant de milions.

Una identitat construïda. La Diada andorrana arrossega 28 anys d'*HISTÒRIA* i és la més antiga i consolidada de totes les jornades temàtiques de l'UCE. Durant aquest temps, els participants incondicionals en constaten l'*EVOLUCIÓ* i el *RESPECTE* que s'ha anat guanyant dins de l'UCE (no en va, l'any 2013 la SAC va rebre el premi Canigó com a reconeixement de la seva feina). La diada ha anat construint una forma de ser i de fer que la fa *ÚNICA*. Pocs esdeveniments poden presumir de ser un referent per *COMPARTIR IDEES* de forma tan transversal, un escenari on experts, ciutadania en general i representants de les més altes institucions del país hi participen sense prejudicis, amb el propòsit de *COMPARTIR* temes d'actualitat. Podem interpretar-ho com un acte de *SOLIDARITAT* o simplement com una oportunitat derivada de les *ESPECIFICITATS* de ser un *PETIT* i *GRAN PAÍS*.

I una identitat que continua construint-se... Així ho mostren paraules com *FUTUR*, *PROSPECTIVA* o *IL·LUSIÓ*.

Una feina ben feta. Crec que no cal pecar de modestos i podem dir ben fort que la Diada d'Andorra a l'UCE funciona. En general, per als participants, és un punt de trobada *INTERESSANT* i en acabar el que més se senten són felicitacions (*MOLTES GRÀCIES; MOLT BÉ; GENIAL!*). Elogis que, seguint l'esperit de la *TROBADA DE PRADA*, traspassen fronteres (*JORNADA NECESSÀRIA PER AL FUTUR DELS PETITS PAÏSOS DES DE CATALUNYA; AMICS (DE PIRINEUS)*) i ajuden a projectar Andorra. Un participant entusiasta de Barcelona apuntava *SENY* i ens explicava tot fent el cafè que es referia a feina ben feta; a un altre la diada li havia obert la curiositat: *ANDORRA: HI ANIRÉ!*

Això sí, punts positius que moltes vegades van acompanyats d'aquells peròs propis de la gent crítica (és a dir, amb criteri) que s'estima la feina de la SAC... i que permeten obrir el següent punt:

Alguns reptes per millorar. Si bé són pocs, sí que hi ha alguns punts dèbils, que ens apuntem com a motor de millora. És una jornada densa, on s'aposta per donar veu al màxim de gent i al màxim de visions. I tanta diversitat, si no es gestiona bé, té el perill de ser *DISPERSA*. O d'haver d'estar tota l'estona patint perquè, tot i la *BONA VOLUNTAT DELS ORGANITZADORS, MANCA TEMPS PER AL DEBAT*. No és estrany que la jornada es faci *LLARGA*, i més en aquelles condicions de *CALOR* i *XAFOGOR* pròpies del mes d'agost a Prada i de les instal·lacions del liceu Renouvier.

Unes cares visibles de la feina invisible. Com sempre, darrere de les coses hi ha persones. I és ben normal que es relacioni la diada amb l'*ANTONI POL* i amb l'Àngels Mach Buch (sota el pseudònim enginyós que li han posat els periodistes de l'UCE: *MAC BOOK*), veritables menairons de la cultura científica que fa tants anys que són al peu del canó. O que es faci referència a la *MARTA FONOLLEDA*, que enguany va fer de corcò controlant el *TEMPS!* (*TIC-TAC*) de les conferències (prenent el relleu de l'Éric Jover, que ha estat tants anys fent una fantàstica feina de coordinació i projecció). Aquest és el lideratge visible de les jornades, però tots sabem que hi ha molta gent al darrere que hi posa el seu granet de sorra perquè funcionin. I, entre ells, els autèntics protagonistes són els ponents i els participants, que vénen a compartir el seu coneixement i experiència per anar millorant, entre tots, el món des

d'Andorra.

En definitiva, sembla que activitats com la Diada andorrana ajuden a avançar en la divulgació científica, entenent la ciència com un conjunt de coneixements estructurats, obtinguts a partir del raonament, el diàleg i la contraposició. Bona Setmana de la ciència!

Marta Fonolleda i Riberaygua,

coordinadora de la 28a Diada andorrana a Prada de Conflent 2015